

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE) 2022/603**z dnia 8 kwietnia 2022 r.****w sprawie zatwierdzenia systemu „KZR INiG” w odniesieniu do wykazania zgodności z wymogami ustanowionymi w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 dotyczącymi biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 30 ust. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dyrektywie (UE) 2018/2001 ustanowiono wymogi dotyczące niektórych paliw, a mianowicie biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, w celu zapewnienia, aby mogły one być zaliczane na poczet celów określonych w tej dyrektywie tylko wtedy, gdy zostały wyprodukowane w sposób zrównoważony i emitują mniej gazów cieplarnianych w porównaniu z paliwami kopalnymi. Po pierwsze, w art. 29 dyrektywy ustanowiono kryteria zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy, a w art. 26 dyrektywy i rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2019/807 ⁽²⁾ ustanowiono z jednej strony kryteria służące określeniu, które surowce do produkcji biopaliw, biopłynów lub paliw z biomasy charakteryzują się wysokim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, a z drugiej strony które biopaliwa, biopłyny lub paliwa z biomasy o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów spełniające określone warunki, mogą być certyfikowane jako charakteryzujące się niskim ryzykiem spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Po drugie, w art. 25 ust. 2 dyrektywy ustanowiono kryteria ograniczania emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie. Po trzecie, art. 28 ust. 2 dyrektywy zobowiązuje podmioty gospodarcze do wprowadzenia do unijnej bazy danych informacji o przeprowadzonych transakcjach oraz o właściwościach niektórych paliw odnawialnych (biopaliw, biogazu oraz odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego) oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie.
- (2) Dyrektywa przewiduje również przepisy dotyczące sposobu obliczania udziału odnawialnej energii elektrycznej w realizacji celów w zakresie transportu. W szczególności art. 27 ust. 3 dyrektywy określa zasady dokonywania takich obliczeń zarówno w przypadku, gdy energia elektryczna jest wykorzystywana bezpośrednio do napędu pojazdów elektrycznych, jak i gdy jest wykorzystywana do produkcji odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego, które są stosowane w transporcie.
- (3) W celu sprawdzenia, czy przestrzegane są przepisy dotyczące biopaliw, biopłynów, paliw z biomasy, odnawialnych paliw ciekłych i gazowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych, państwa członkowskie mogą stosować systemy dobrowolne. Systemy dobrowolne odegrały ważną rolę w dostarczaniu dowodów na zgodność z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczaniu emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do biopaliw i biopłynów zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE ⁽³⁾. Na mocy dyrektywy (UE) 2018/2001 rozszerzono rolę systemów dobrowolnych. Po pierwsze, mogą one obecnie służyć do poświadczania zgodności wszystkich paliw wyprodukowanych z biomasy, w tym paliw gazowych i stałych, z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w dyrektywie (UE) 2018/2001 oraz do dostarczania dokładnych danych na temat ograniczenia emisji gazów cieplarnianych. Po drugie, mogą one służyć do poświadczania zgodności odnawialnych ciekłych i gazowych paliw transportowych pochodzenia niebiologicznego oraz pochodzących z recyklingu paliw węglowych z odpowiadającymi im kryteriami ograniczania emisji gazów cieplarnianych. Po trzecie,

⁽¹⁾ Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 82.

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2019/807 z dnia 13 marca 2019 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/2001 w odniesieniu do określania surowców o wysokim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, w przypadku których zaobserwowano znaczącą ekspansję obszaru produkcji na tereny zasobne w pierwiastek węgla oraz certyfikowania biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów (Dz.U. L 133 z 21.5.2019, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. L 140 z 5.6.2009, s. 16).

mogą one służyć do wykazania zgodności z przepisami ustanowionymi w art. 27 ust. 3 dyrektywy (UE) 2018/2001 w celu obliczania odnawialnej energii elektrycznej w transporcie. Po czwarte, mogą one służyć do wykazania, że podmioty gospodarcze wprowadzają dokładne informacje do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001. Po piąte, mogą one być wykorzystywane do certyfikacji biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy o niskim ryzyku spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów. Komisja może zdecydować, że dobrowolne systemy krajowe lub międzynarodowe mogą służyć wszystkim lub niektórym z tych celów.

- (4) W przypadku gdy podmiot gospodarczy przedstawia dowód lub dane dotyczące zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych uzyskane w ramach dobrowolnego systemu zatwierdzonego przez Komisję, państwo członkowskie nie powinno wymagać od dostawcy, w zakresie objętym decyzją o zatwierdzeniu, przedstawiania dalszych dowodów.
- (5) Wniosek do Komisji o zatwierdzenie, na podstawie art. 30 ust. 4 dyrektywy, dobrowolnego systemu „KZR INiG” został po raz pierwszy przedłożony Komisji 28 sierpnia 2020 r. W wyniku złożenia wniosku Komisja oceniła system i wskazała pewne kwestie wymagające modyfikacji. W ponownie przedłożonym wniosku 25 czerwca 2021 r. dotyczącym zatwierdzenia systemu poprawnie odniesiono się do tych kwestii. System obejmuje wszystkie surowce, w tym odpady i pozostałości, oraz cały łańcuch kontroli (w przypadku biometanu do jednostki produkcyjnej).
- (6) Obejmuje on odpowiednio kryteria zrównoważonego rozwoju określone w art. 29 ust. 2–5 dyrektywy (UE) 2018/2001, a jednocześnie zawiera również dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych do celów art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001 i stosuje metodykę bilansu masy zgodnie z wymogami art. 30 ust. 1 i 2 dyrektywy (UE) 2018/2001. Ocena ta nie uwzględnia przyszłego aktu wykonawczego, który ma zostać przyjęty zgodnie z art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, w sprawie zasad weryfikacji zgodności z kryteriami zrównoważonego rozwoju i ograniczania emisji gazów cieplarnianych, jak również z kryteriami niskiego ryzyka spowodowania pośredniej zmiany użytkowania gruntów, ani aktów delegowanych, które mają zostać przyjęte zgodnie z art. 28 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001. W związku z tym dobrowolny system „KZR INiG” zostanie ponownie oceniony po przyjęciu wspomnianych aktów wykonawczych i delegowanych.
- (7) Ocena dobrowolnego systemu „KZR INiG” wykazała, że spełnia on stosowne normy wiarygodności, przejrzystości i niezależności audytu, jak również wymogi dotyczące metodyki określone w załącznikach V i VI do dyrektywy (UE) 2018/2001.
- (8) Zatwierdzony system powinien zostać udostępniony w części poświęconej systemom dobrowolnym na stronie internetowej Komisji EUROPA.
- (9) Środki przewidziane w tej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Zrównoważonego Charakteru Biopaliw i Biopłynów i Paliw z Biomasy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Dobrowolny system „KZR INiG” („system”), przedłożony Komisji do zatwierdzenia 25 czerwca 2021 r., wykazuje, w odniesieniu do paliw objętych audytem w ramach systemu, następujące elementy:

- a) zgodność partii biopaliw, biopłynów i paliw z biomasy z kryteriami zrównoważonego rozwoju określonymi w art. 29 ust. 2–5 i 10 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- b) przestrzeganie przez podmioty gospodarcze obowiązku wprowadzenia dokładnych informacji do unijnej lub krajowej bazy danych na temat paliw odnawialnych i pochodzących z recyklingu paliw węglowych stosowanych w transporcie zgodnie z art. 28 ust. 4 dyrektywy (UE) 2018/2001.

System zawiera także dokładne dane dotyczące ograniczenia emisji gazów cieplarnianych na potrzeby art. 29 ust. 10 dyrektywy (UE) 2018/2001, gdyż zapewnia przekazywanie wszystkich istotnych informacji od podmiotów gospodarczych na wyższych ogniwach łańcucha kontroli do podmiotów gospodarczych na niższych ogniwach tego łańcucha.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja pozostaje w mocy przez pięć lat od wejścia w życie. W przypadku gdy zakres systemu, w postaci przedłożonej Komisji do zatwierdzenia dnia 25 czerwca 2021 r., ulegnie zmianom, które mogłyby mieć wpływ na podstawę wydania niniejszej decyzji, o zmianach takich niezwłocznie powiadamia się Komisję. Komisja przeprowadza ocenę zgłoszonych zmian, aby ustalić, czy system w dalszym ciągu odpowiednio uwzględnia kryteria zrównoważonego rozwoju, w odniesieniu do których został zatwierdzony.

Artykuł 3

Komisja może uchylić niniejszą decyzję między innymi w następujących okolicznościach:

- a) jeżeli jednoznacznie ustalono, że w systemie nie wdrożono elementów uznanych za istotne z perspektywy niniejszej decyzji lub jeżeli miało miejsce poważne, strukturalne naruszenie tych elementów;
- b) jeżeli w ramach systemu nie zostaną przedłożone Komisji sprawozdania roczne, zgodnie z art. 30 ust. 5 dyrektywy (UE) 2018/2001;
- c) jeżeli w ramach systemu nie zostaną wdrożone standardy niezależnego audytu i inne wymogi określone w aktach wykonawczych, o których mowa w art. 30 ust. 8 dyrektywy (UE) 2018/2001, lub udoskonalenia innych elementów systemu uważane za istotne dla dalszego zatwierdzania.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 8 kwietnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN
